

Reglen gjælder enhver Art af Kunst, at Beskyttelsen skal hvedes Kunstnerens Tanke, uafhængig af Formen, hvori den maatte have aabenbaret sig, i lige Grad om Arbeidet bestaaer i blot skizzeret Tegning eller i udført Maleri, Skulptur eller hvilket som helst andet Kunstværk. Reglen maa saaledes efter Udvalgets Formening udtales som en Fællesregel for al Kunst, hvorved det ogsaa vil være muligt delviis at samle de herhenhørende, nu i forskjellige Paragrafer sondrede Bestemmelser, som Udcastet indeholder for enkelte Arter af Kunst.

Det vil imidlertid være bemærket, at Lovudcastet gjør en meget væsentlig Undtagelse fra den heromtalte Beskyttelse imod enkeltviis Gjengivelse af Kunstnerens Arbejde. Det er kun for det Tilfælde, at Efterligningen hører til samme Kunstart, at der fordrer Samtykke fra Kunstneren (§ 1). Skee Gjengivelsen i en anden Kunstart end den, hvori Originalen er fremstillet, er den tilladelig uden Kunstnerens Minde, naar den kun ikke mangfoldiggjøres ved mekaniske Midler. Vel er denne Undtagelse ikke udtalt som en almindelig Begrænsning i Kunstnerens Ret, idet § 6 efter sit Ordindhold kun handler om enkelte Arter af Kunst, men ligesom disse aabenbart kun nævnes som Anvendelse af en almindelig Regel, der lader Forbudet imod Eftergjørelse træde ud af Virksomhed, saaledes fremgaaer det klart af Modsetningen til § 1 og af Motiverne, at Undtagelsen er tænkt som ganske almindelig, og at Lovudcastet saaledes erklærer enhver Gjengivelse, der skeer i en fra Originalen forskjellig Kunstart, for tilladelig.

Allerede fra Principets Side forekommer det Udvalget, at denne Afskillelse ikke kan tilstedes, og at den vilde gjøre et altfor dybt Skaar i Kunstens Ret. Ingen Kunstner kan naturligtviis vilde forbyde en anden at lade sig paavirke af hans Værk og ved Bestuelsen at føle sig inspireret til selvstændig Virksomhed; han maa selv finde sig i, at en Fremmed delviis tilegner sig hans Idee og giver den Skikkelse i en anden Kunstform — forsaavidt befinder man sig paa et Omraade, der ligger udenfor Retsphæren, og Forbud i denne Retning vilde, om de lode sig overholde, virke hæmmende

paa Kunstens Udvikling. Men noget Andet turde det være, hvor der som her er Tale om en fuldstændig Gjengivelse, en virkelig Eftergjørelse, der i Indhold og Fremstilling saaledes følger Originalen, at Frembringelsen, om den end træder frem i en anden Kunstform, dog i sit Væsen maa betragtes som Kopi (ifr. § 1 in fine). En saadan Kopieren, en saadan Overførelse af Kunstnerens Idee i en anden Form vil vel allerede ofte paa Grund af de Betingelser og Grændser, som de forskjellige Kunstarter stille for deres Udvøvere, være saa godt som umulig, Frembringelsen vil snarere blive et Misfoster end et Kunstværk, men hvor den er mulig, og Muligheden er tilstede, naar man med Lovudcastet vil betragte Tegningen og Maleriet som forskjellige Kunstarter, eller hvor disse ligge hinanden saa nær som Medailleurens Kunst ved Billedhuggerens, synes det at være i fuldeste Orden, at Eftergjørelsen og dermed Tilegnelsen af, hvad der udgjør Kunstnerens virkelige Eiendom — den kunstneriske Tanke — ikke kan tilstedes uden hans Samtykke. At Kunsten i Almindelighed skulde komme til at lide ved en saadan Begrænsning, turde der ikke være nogen Anledning til at frygte for — dens Liv er jo netop Udvikling af selvstændige, nye Ideer og fremmes ikke ved simpel Eftergjørelse.

Men hertil kommer, at de forskjellige Kunstarter saaledes gaae over i hinanden, at Afskillelsen imellem samme og anden Kunst vistnok slet ikke lader sig overholde, og at det bliver saa godt som umuligt at opstille Grændsen. Motiverne have allerede i denne Henseende med Føie udhævet Tegningen i Forhold til Maleriet, men naar disse ikke bestomindre i Lovudcastet behandles som forskjellige Kunstarter, og det erklæres for tilladeligt til Salg at eftertegne en Andens Kunstværk, tilfiger Konsekvensen, at det ei heller kan være forbudt at overføre en Kunstners Haandtegninger i anden Kunst — medens det dog er indlysende, at en saadan Tilladelse vilde priisgive al Kunst. Det sees derhos ei heller, hvorledes Lovudcastet, der vil forbyde Mangfoldiggjørelse af Efterligninger, kan tillade Medailleuren at eftergjøre en anden Kunstners Arbejde, da det dog neppe kan være Meningen, at det skal være tilladt at bruge Stempellet eengang, men ikke oftere. Og vil man